

Господу. А Наванъ рече Давиду: И Господъ "отнѣ съгрѣшеніе-то ти: нѣма да умрешъ. Но понеже съ това нѣщо ти даде голѣмъ причинъ на врагове-тъ Господни да "хулятъ, за това дѣте-то което ти ся роди, непрѣмѣнно ще умре.

15 И отиде си Наванъ въ домъ-тъ си. А Господъ порази дѣте-то, което роди Ури-ева-та жена Давиду, и разболѣ ся. И моли ся Давидъ Богу за дѣте-то: и пости Давидъ, и влѣзе та °прѣнощува лѣгнѣлъ на земѣ-тъ. И станѣхъ старѣйшины-тъ на домъ-тъ му, *та дойдохъ* при него за да го дигнѣтъ отъ земѣ-тъ: но не рачѣ, нито яде хлѣбъ съ тѣхъ. И въ седмый-тъ день умрѣ дѣте-то. И уплашихъ ся Давидови-тъ раби да му обадятъ че е умрѣло дѣте-то; защото думахъ: Ето, додѣ бѣ живо още дѣте-то, говорѣхъ му, и не послушаше гласъ-тъ ни: а какъ да му кажемъ че е умрѣло дѣте-то, та да си 19 направи зло? Но като видѣ Давидъ че раби-тъ му шепнѣхъ помежду си, разумѣ Давидъ че е умрѣло дѣте-то: за това рече Давидъ на раби-тъ си: Умрѣ ли дѣте-то? и тѣ рекохъ: Умрѣ. Тогазы станѣ Давидъ отъ земѣ-тъ, и омы ся и "помаза ся, и промѣни дрехы-тъ си, и влѣзе въ домъ-тъ Господенъ, та °ся поклони: 20 Послѣ влѣзе въ домъ-тъ си: и поиска *оа лѣе*, и турихъ прѣдъ него хлѣбъ та яде.

21 И рекохъ му раби-тъ му: Що е това което стори ты? ты пости и плака за дѣте-то, до когато бѣше живо: а като 22 умрѣ дѣте-то, ты станѣ и яде хлѣбъ. И рече: До когато още дѣте-то бѣше живо, постихъ и плакахъ, защото рѣкохъ: "Кой знае? може да мя помилува Богъ, и да 23 остане дѣте-то живо. Но сега умрѣ: за-що да постѣхъ? мога ли да го повѣрихъ пакъ? азъ ще идѣ при него, а то "не ще да ся върне при мене.

24 И утѣши Давидъ женѣ си Виесавее, и влѣзе при неѣ, та лѣжа съ неѣ, и °роди сынь, и °нарече име-то му Соломонъ: 25 и Господъ го възлюбѣ. И проводи чрѣвъ рѣкѣ-тъ на Навана пророка, та нарече име-то му *Едидѣхъ, заради Господа.

26 А °Иоавъ ратова противъ Раввѣ, на Аммоновы-тъ сынове, и облада царскѣй-тъ градъ. И прати Иоавъ вѣстители Давиду, и рече: Ратовахъ противъ "Раввѣ, и прѣзълъ съмъ даже градъ-тъ на воды-тъ: 28 Сега прочее събери остатѣкъ-тъ на люде-тъ та расположи станѣ-тъ си противъ градъ-тъ, и обладай го, за да не обладаѣ азъ градъ-тъ, и ся нарече име-то ми надъ него. И събра Давидъ всички-тъ 29

люде, та отиде въ Раввѣ, и ся би противъ него, и облада го: И °зѣ вѣнець-тъ на царя имѣ отъ главъ-тъхъ му, на който тежина-та бѣше единъ златенъ талантъ съ многоцѣнны каменіе: и положи ся на Давидовѣ-тъ главъ. И изнесе изъ градъ-тъ 31 користи твърдѣ много. И люде-тъ които бѣхъ въ него изведе, та ги тури подъ трио-ны, и подъ желѣзны дикани, и подъ желѣзны сѣкыры, и прѣведе ги прѣвъ пещь-тъ 32 на кырпичы-тъ. И така направи въ всякъ-тъ градове на Аммоновы-тъ сынове. Тогазы ся върнѣ Давидъ, и всицѣ-тъ люде, въ Иерусалимъ.

ГЛАВА 13.

1 И вслѣдъ това "Авессаломъ Давидовъ-тъ сынъ имаше сестрѣ хубавѣ на име °Фамарь, и възлюбѣ ѣхъ Амнионъ сынъ-тъ 2 Давидовъ. И страдаше Амнионъ *толковъ*, щото ся разболѣ за сестрѣ си Фамарь: защото бѣше дѣвица, и видѣше ся на Амнона твърдѣ мжно да ѣ стори нѣщо.

3 И имаше Амнионъ единъ прѣятель, име-то му Ионадавъ, °сынъ на Саммѣхъ, Давидовъ-тъ братъ: а Ионадавъ бѣше человекъ мно- 4 го хытръ. И рече му: Защо ты, сыне царевъ, слабѣешь толковъ изъ день въ день? не шещ ли да ми явишь *това*? И рече му Амнионъ: Обычамъ Фамарь, сестрѣ-тъ 5 на брата ми Авессаломъ. А Ионадавъ му рече: Лѣгни на лѣгло-то си, та ся пристори болень: и когато дойде отецъ ти да тя види, речи му: Нека дойде, молихъ, Фамарь, сестра ми, и нека ми донесе да ямъ, и нека сготви прѣдъ мене ястѣ-то, 6 да видѣхъ и да ямъ отъ рѣкѣ-тъ ѣ. И лѣгнѣ Амнионъ та ся пристори болень: и като дойде царь-тъ да го види, рече Амнионъ на царя: Нека дойде, молихъ, сестра ми Фамарь, и °нека направи прѣдъ мене два мекыка за да ямъ отъ рѣкѣ-тъ ѣ.

7 И проводи Давидъ въ домъ-тъ при Фамарь и каза: Иди сега въ домъ-тъ на брата си Амнона, та му сготви ястѣ. И отиде Фамарь въ домъ-тъ на брата си Амнона, който бѣше лѣгнѣлъ: и зѣ тѣсто, та омѣси и направи мекыцы прѣдъ него, и 9 сготви мекыцы-тъ. Сетиъ зѣ скворадѣ-тъ та ги изсыпа прѣдъ него: но не рачѣ да яде. И рече Амнионъ: °Издайте всякъ-тъ человекъ что съж при мене. И из- 10 лѣзохъ отъ при него всицѣ. И рече Амнионъ на Фамарь: Донеси ястѣ-то въ ложницѣ-тъхъ за да ямъ отъ рѣкѣ-тъхъ ти. И Фамарь зѣ мекыцы-тъ които направи та ги донесе въ ложницѣ-тъхъ при Амнона 11 брата си. И като *си* донесе близу при не-

и Гл. 24; 10. Іов. 7; 21. Псал. 32; 1. Мх. 7; 18. Зах. 3; 4.
и Иса. 52; 5. Іез. 36; 20, 21. Рим. 2; 24.
о Гл. 13; 31.

и Рув. 3; 3.
р Іов. 1; 20.
с Вж. Иса. 38; 1, 5. Іов. 3; 9.
и Іов. 7; 8, 9, 10.
у Мат. 1; 6.
ф 1 Лѣт. 22; 9.

* Любезень Господу.
а 1 Лѣт. 20; 1.
и Втор. 3; 11.
в 1 Лѣт. 20; 2.

а Гл. 3; 2, 3.
б 1 Лѣт. 3; 9.
в Вж. 1 Цар. 16; 9.
г Быт. 18; 6.
д Быт. 45; 1.